

(ד) מעשה תקיעות שופר מבעל תוקע.

מעשה שהי' בתוקע ישראל שהמיר דתו והיה יושב בבית הועד הנוגנים אשר למלך. ויהי היום בנגינתם אמר אליהם כי הוא הי' יודע לתקוע בקרן אחד בקול גדול תקיעה שברים ותרועה והתחיל לתקוע ולא עלה בידו. ובאין אופן לא הי' ביכולתו להריע, וימת לבו בקרבו לאמור: מה זאת? וחזר לנסות עצמו בביתו ולא עלתה על ידו עד כי אמר לא אשקוט ולא אניח עד כי ארע מה זה ועל מה זה כי אחר שנשתמד לא עצר כח להריע בתרועה ובא אצל הרב החסיד ר' אברהם יחיאל לדעת על מה זה ועל מה זה והשיב לו הרב הנזכר כן הוא ומקרא מלא הוא אשרי העם יודעי תרועה כי לא פורש לא תקיעה ולא שברים אפס התרועה כי זאת הסגולה לא נתנה כי אם לעם בני ישראל להם לבדם והטעם כי התרועה היא מעוררת הרחמים יותר מכל הקולות ומכניע לס' כמ"ש תרועם בשבט ברזל. ועוד כי התקיעה נגד אברהם יש אחיזה מצד עשו ועל כן גם או"ה [אומות העולם] יתקעו כיוצא בהן ביצחק יש משא"כ בתרועה שעיקרה נגד יעקב שמטתו שלימה אין בה שום אחיזה לאו"ה בה ועל כן לא ניתנה סגולתה כי אם לישראל וכן הוא אומר יום תרועה יהי לכם ולא לאו"ה. וכשמוע המומר ההוא את דברי הרב וימ' לבבו ולא קמה עוד רוח בו לאמור: כי אחר שנשתמד לא עצר כח להריע בתרועה. ובא אצל הרב החסיד ר' אברהם יחיאל לדעת

(ד) מעשה תקיעות שופר מבעל תוקע.

מעשה שהי' בתוקע ישראל שהמיר דתו והיה יושב בבית הועד הנוגנים אשר למלך. ויהי היום בנגינתם אמר אליהם כי הוא הי' יודע לתקוע בקרן אחד בקול גדול תקיעה שברים ותרועה והתחיל לתקוע ולא עלה בידו. ובאין אופן לא הי' ביכולתו להריע, וימת לבו בקרבו לאמור: מה זאת? וחזר לנסות עצמו בביתו ולא עלתה על ידו עד כי אמר לא אשקוט ולא אניח עד כי ארע מה זה ועל מה זה כי אחר שנשתמד לא עצר כח להריע בתרועה ובא אצל הרב החסיד ר' אברהם יחיאל לדעת על מה זה ועל מה זה והשיב לו הרב הנזכר כן הוא ומקרא מלא הוא אשרי העם יודעי תרועה כי לא פורש לא תקיעה ולא שברים אפס התרועה כי זאת הסגולה לא נתנה כי אם לעם בני ישראל להם לבדם והטעם כי התרועה היא מעוררת הרחמים יותר מכל הקולות ומכניע לס' כמ"ש תרועם בשבט ברזל. ועוד כי התקיעה נגד אברהם יש אחיזה מצד עשו ועל כן גם או"ה [אומות העולם] יתקעו כיוצא בהן ביצחק יש משא"כ בתרועה שעיקרה נגד יעקב שמטתו שלימה אין בה שום אחיזה לאו"ה בה ועל כן לא ניתנה סגולתה כי אם לישראל וכן הוא אומר יום תרועה יהי לכם ולא לאו"ה. וכשמוע המומר ההוא את דברי הרב וימ' לבבו ולא קמה עוד רוח בו לאמור: כי אחר שנשתמד לא עצר כח להריע בתרועה. ובא אצל הרב החסיד ר' אברהם יחיאל לדעת

על מה זה ועל מה זה. והשיב לו הרב הנזכר: "כן הוא ומקרא מלא הוא: 'אשרי העם יודעי תרועה'. כי לא פורש לא תקיעה ולא שברים אפס התרועה. כי זאת הסגולה לא נתנה כי אם לעם בני ישראל להם לבדם והטעם כי התרועה היא מעוררת הרחמים יותר מכל הקולות ומכניע לס' [לסמאל] כמ"ש [כמו שנאמר]: 'תרועם בשבט ברזל'. ועוד כי התקיעה נגד אברהם יש אחיזה על כי יצא ממנו ישמעאל וכן ביצחק יש אחיזה מצד עשו ועל כן גם או"ה [אומות העולם] יתקעו כיוצא בהן בתקיעה ושברים משא"כ [מה שאין כן] בתרועה שעיקרה נגד יעקב שמטתו שלימה אין בה שום אחיזה לאו"ה [לאומות העולם] בה, ועל כן לא ניתנה סגולתה כי אם לישראל. וכן הוא אומר: 'יום תרועה יהי לכם – לכם ולא לאו"ה [לאומות העולם]'. וכשמוע המומר ההוא את דברי הרב וימס לבבו ולא קמה עוד רוח בו לאמור: אוי לי מה עשיתי? מדוע דבר הי' בזיתי לשוב מאחרי ד' וברח לארץ וחזר בתשובה שלימה וניסה אז את עצמו ותקע והריע

כאשר בתחילה ובירך ואמר: "ברוך **כאשר בתחילה ובירך ואמר ברוך הבוחר בעמו ישראל באהבה הבוחר בעמו ישראל באהבה. אשרי העם שככה לו, אשרי העם שד' אלהיו:**